

**ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490
ศึกษาเฉพาะกรณีอาวุธปืน¹**

วิชาฆาต อินทรชิต²

การค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ศึกษาเฉพาะกรณีอาวุธปืน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืน เพื่อศึกษากฎหมายอาวุธปืนของประเทศไทย และต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืน และเพื่อศึกษาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพเพียงพอในการบังคับใช้ เพื่อให้รัฐควบคุมอาวุธปืนเพื่อป้องกันปรามอาชญากรรมและทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญามีประสิทธิภาพมากขึ้น

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ที่เป็นกฎหมายสำคัญที่รัฐใช้เป็นเครื่องมือควบคุมอาวุธปืนเป็นเวลากว่า 70 ปีแล้ว บทบัญญัติหลายมาตรา ย่อมไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เทคโนโลยีและการกระทำความผิดได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก ทำให้กฎหมายที่บังคับใช้ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้มีช่องว่างทางกฎหมายในหลายจุดที่เป็นข้อบกพร่องสมควรได้รับการแก้ไขให้มีความเป็นพลวัตร กับสภาพสังคมและยุคสมัยจึงจะสามารถบังคับใช้กฎหมายนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความปลอดภัยของประชาชนและสังคมต่อไป จากการศึกษาพบปัญหาในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 เฉพาะประเด็นอาวุธปืน ดังนี้

1. ปัญหาไม่มีกฎหมายกำหนดให้มีการจัดเก็บรายละเอียดของอาวุธปืน เก็บอัตลักษณ์ข้อมูล หัวกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืนของอาวุธปืนที่นำมาดำเนินการทางทะเบียนทั้งขึ้นต้นก่อนและหลังการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4) เช่น การนำมาทำเครื่องหมายทะเบียน การโอน การแจ้งย้าย

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ศึกษาเฉพาะกรณีอาวุธปืน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ประเทือง ธนิยผล คณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์จุฑาพร วงศ์ทองสวรรค์ และรองศาสตราจารย์จรูญ เลี้ยงวิทยา

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ไว้เป็นหลักฐาน ทำให้ไม่มีข้อมูลในการพิสูจน์อาวุธปืนและปลอกกระสุนปืนที่ใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมาย อันถือได้ว่าเป็นพยานหลักฐานสำคัญในการพิสูจน์ความผิด ของผู้ก่อเหตุในการดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ทำให้การสืบสวนติดตามอาวุธปืนที่ก่อเหตุและผู้ก่อเหตุมาดำเนินคดีเป็นไปได้ยาก ไม่เอื้ออำนวยต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งก่อให้เกิดปัญหาการสวมทะเบียนอาวุธปืนเป็นจำนวนมาก กล่าวได้ว่าเป็นปัญหาที่ขาดการป้องกันก่อนการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4)

จึงควรแก้ไขกฎหมายให้มีการจัดเก็บอัตลักษณ์ข้อมูลหัวกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืนในทุกครั้งที่อาวุธปืนอยู่ในมือของนายทะเบียนท้องที่ อันทำให้รัฐมีฐานข้อมูลของอาวุธปืน ได้กว้างขวาง โดยอาวุธปืนจะมาอยู่ในมือของนายทะเบียนท้องที่เมื่อมีการทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืน ก่อนการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ตามมาตรา 10 และมาตรา 32 ดังนั้นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่จะมีการจัดเก็บอัตลักษณ์ข้อมูลหัวกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืนสำหรับอาวุธปืนให้ได้มากที่สุด คือ ช่วงเวลาหลังจากนายทะเบียนมีการทำเครื่องหมายอาวุธปืน ซึ่งเป็นช่วงก่อนที่ก๊วนนายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน กล่าวคือ ก่อนการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนนายทะเบียนท้องที่ควรจะต้องเก็บจัดเก็บอัตลักษณ์ข้อมูลหัวกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืนสำหรับอาวุธปืน เพื่อเป็นฐานข้อมูลเพื่อสืบหาในอนาคตว่า ปืนกระบอกใดเป็นปืนที่ใช้ในการกระทำความผิด ทำให้หาตัวผู้กระทำความผิดได้รวดเร็วขึ้น อันเป็นการส่งเสริมให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญามีประสิทธิภาพ

หลังจากรับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4) ไปแล้ว อาวุธปืนจะกลับมาสู่มือของนายทะเบียนท้องที่เมื่อมีการดำเนินการทางทะเบียนอาวุธปืน เช่น โอน ย้ายที่อยู่ ก็ต้องมีการจัดเก็บอัตลักษณ์ข้อมูลหัวกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืน เพื่อตรวจสอบยืนยันผลว่าเป็นอาวุธปืนกระบอกเดิมกับที่ได้รับใบอนุญาตไป ซึ่งมีประโยชน์อย่างมาก นอกจากทำให้หาตัวผู้กระทำความผิดได้รวดเร็วขึ้น อันเป็นการส่งเสริมให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญามีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการป้องกันการทุจริตสวมทะเบียนอาวุธปืน และป้องกันปัญหาอาวุธปืนซ้ำอีกด้วย

2. ปัญหาการควบคุมอาวุธปืนภายหลังได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน กล่าวคือไม่มีกฎหมายกำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกอาวุธปืนมาตรวจสอบภายหลังได้รับใบอนุญาต มีเพียงคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 759/2494 เรื่องแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งที่ 674/2490 ข้อ 6 ถ้าเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่มีความสงสัยในพฤติการณ์ในทางไม่ดีของผู้รับใบอนุญาต ให้เรียกอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนมาตรวจสอบเป็นราย ๆ ไป และในการตรวจสอบถ้ามีกรณีพฤติการณ์ไม่น่าไว้วางใจในคุณสมบัติและหลักฐานของผู้รับใบอนุญาต ก็ให้เสนอนายทะเบียนประจำท้องที่เพื่อเรียกประกันตัวพันบนหรือพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายเป็นราย ๆ ไป คำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวไม่มี

บทกำหนดโทษทางอาญารวมทั้งพระราชบัญญัติอาชญากรรมก็มิได้กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้เลย ดังนั้นหากประชาชนจึงไม่ปฏิบัติตามเพราะไม่มีกฎหมายที่มีสภาพบังคับโทษทางอาญา ทำให้หากผู้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4) มีพฤติการณ์ที่คาดได้ว่าจะนำอาวุธปืนไปประกอบอาชญากรรมหรือจะนำไปก่อความเดือดร้อนรำคาญ หรือจะนำไปก่อความไม่สงบ จะได้เป็นการป้องกันได้ทันทั่วถึง หรือหากนำอาวุธปืนดังกล่าวไปก่ออาชญากรรมแล้วทำให้ติดตามผู้กระทำความผิดมาได้ยากซึ่งส่งผลกระทบให้กระบวนการยุติธรรมดำเนินล่าช้า

นอกจากนี้ มาตรา 23 (3) บัญญัติว่าใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น เห็นได้ว่าเป็นอาวุธที่มีความร้ายแรงมีอำนาจประหัตประหารชีวิต การที่ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนไม่มีอายุของใบอนุญาตนั้นทำให้รัฐไม่สามารถตรวจสอบคุณสมบัติหรือข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาต การครอบครองอาวุธปืน หรือสภาพของอาวุธปืนได้เลยวยังมีสภาพที่เหมาะสมหรือไม่ หากไม่มีพฤติการณ์อันปรากฏขึ้นต่อเจ้าพนักงานซึ่งในทางปฏิบัติรัฐยอมไม่สามารถเข้าไปสอดส่องอาวุธปืนที่ได้ออกใบอนุญาตไปแล้วได้ทั่วถึง จึงควรกำหนดอายุใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนให้มีระยะเวลาจำกัดแล้วให้นำมาต่ออายุใบอนุญาต เพื่อที่รัฐจะได้ตรวจสอบควบคุมอาวุธปืนนั้นๆ ได้โดยอัตโนมัติเมื่อถึงเวลาที่กำหนด ดังเช่นการต่อทะเบียนรถยนต์ รวมทั้งควรมีกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานสามารถติดตามผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำอาวุธปืนพร้อมกับใบอนุญาตให้มาแสดงต่อเจ้าพนักงานเพื่อเป็นการควบคุมอาวุธปืนในเชิงป้องกันอาชญากรรม

3. ปัญหาอัตราโทษเรื่องการมีและใช้อาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต แบ่งออกเป็น 2 กรณีดังต่อไปนี้

3.1 ปัญหาการมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนหรือที่เรียกว่า อาวุธปืนเถื่อน

ประเทศไทยในปัจจุบันมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนหรืออาวุธปืนเถื่อนเป็นจำนวนมาก ซึ่งการก่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คนร้ายมักนำอาวุธปืนไปก่อเหตุ หรือเป็นกรณีที่ถูกขโมยไปหาซื้ออาวุธปืนไม่มีทะเบียนมาไว้ในครอบครองอย่างง่ายดายคดีย่อมมีเหตุขาดพยานข้อเท็จจริงหรือมีความแค้นกันก็มักนำปืนไม่มีทะเบียนมาก่อเหตุ ทั้งนี้เห็นว่า การมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครองกรณีเป็นอาวุธปืนประเภทที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้นั้นเป็นความผิดตามมาตรา 7 อันมีอัตราโทษตามมาตรา 72 วรรคแรก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท ส่วนการมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครองกรณีเป็นอาวุธปืนประเภทที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้หรือเดิมที่เรียกว่าอาวุธปืนสำหรับใช้เฉพาะแต่ในการสงคราม เป็นความผิดตามมาตรา 78 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต ทั้งสองความผิดที่กล่าวมาถือว่าอัตราโทษขั้นต่ำน้อยมากเมื่อเทียบกับความรุนแรงหรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ส่งผล

ให้คนไม่ยำเกรงกฎหมาย เป็นเหตุให้มีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนหรืออาวุธปืนเถื่อนจำนวนมากอันกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนและสังคมส่วนรวมอย่างร้ายแรง

3.2 ปัญหาการมีอาวุธปืนซึ่งมีทะเบียนของผู้อื่น

ปัญหาการมีอาวุธปืนซึ่งมีทะเบียนของผู้อื่น ที่เรียกว่า อาวุธปืนผิดมือ เกิดจากอัตราโทษมีเพียงเล็กน้อย ทั้งกรณีผู้ที่มีอาวุธปืนซึ่งมีทะเบียนของผู้อื่นอยู่ อันระวางโทษเพียงหกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท และกรณีผู้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนแล้วยินยอมให้ผู้อื่นนำไปใช้ หรือซื้อขายกันอย่างสังหริมทรัพย์ทั่วไป เช่น โอนลอยโดยไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายอาวุธปืน นั้นเป็นความผิดตามมาตรา 59 อันมีบทลงโทษอยู่ในมาตรา 72 ทวิ วรรคหนึ่ง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกไม่มีอัตราโทษขั้นต่ำ นอกจากนี้ปัญหาก็เกิดจากใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนไม่มีกำหนดอายุและไม่มีความหมายที่เข้ามาควบคุมหลังจากออกใบอนุญาตอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหากฎหมายเฉพาะกรณีอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ปัญหาไม่มีกฎหมายกำหนดให้มีการจดทะเบียนรายละเอียดของอาวุธปืน เก็บอัตลักษณ์ข้อมูลหัวกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืนของอาวุธปืนที่นำมาดำเนินการทางทะเบียนทั้งขั้นตอนก่อนและหลังการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4) เห็นควรแก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ในมาตรา 10 จากเดิม

“มาตรา 10 อาวุธปืนที่ได้ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” โดยเพิ่มเติมข้อความ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ดังนี้

“มาตรา 10 อาวุธปืนที่ได้ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

อาวุธปืนที่ได้ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นายทะเบียนท้องที่จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับอาวุธปืนที่นำมาทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนตามมาตรา 10 หรือมาตรา 32 หรือที่นำมาดำเนินการทางทะเบียนต่อนายทะเบียนท้องที่ไว้เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บข้อมูล การตรวจสอบ ความถูกต้องทางทะเบียน การตรวจสอบอาวุธปืนที่ใช้ในการก่อเหตุอาชญากรรม หรือประโยชน์อื่นใดในราชการ

เงื่อนไข หลักเกณฑ์ ระยะเวลา วิธีการรายละเอียดเกี่ยวกับอาวุธปืนที่จะต้องจัดทำตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

อาวุธปืนที่นำมาขอรับใบอนุญาตตามวรรค 2 ให้นายทะเบียนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำรายละเอียดตามวรรคสองด้วย

อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตไปแล้วโดยยังไม่ได้ดำเนินการตามวรรค 2 ให้นายทะเบียนท้องถิ่นมีอำนาจเรียกผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำอาวุธปืนมาเพื่อจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับอาวุธปืนได้ หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และขั้นตอน ในการดำเนินการให้เป็นไปตามวรรค 3”

เพิ่มเติม มาตรา 10/1 ให้มีข้อความดังนี้

“ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนท้องถิ่น ที่ไม่นำอาวุธปืนมาจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับอาวุธปืนหรือตรวจสอบความถูกต้อง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

2. ปัญหาการควบคุมอาวุธปืนภายหลังได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน

เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 23 (3) (6) ให้ผู้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บต้อนอาวุธปืนพร้อมใบอนุญาตมาต่ออายุทุก 3 ปี

โดยนายทะเบียนท้องถิ่นที่ต้องตรวจสอบคุณสมบัติผู้รับใบอนุญาต ตรวจสอบสภาพของอาวุธปืนว่าไม่มีการดัดแปลงแก้ไข ยังอยู่ในสภาพที่เหมาะสม รวมทั้งต้องจัดเก็บอัตลักษณ์หัวกระสุนของปืนกระบอกนั้นด้วยเพื่อพิสูจน์ว่ายังเป็นอาวุธปืนกระบอกเดิมที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนลำกล้อง ขอร้งปลอกกระสุน หรือเข็มแทงฉนวน ซึ่งหากเปลี่ยนอุปกรณ์สามอย่างข้างต้นของอาวุธปืนไปจะทำให้อัตลักษณ์ของหัวกระสุนเปลี่ยนแปลงไป

เห็นควรเพิ่มเติม มาตรา 23 /1 ให้นายทะเบียนท้องถิ่นที่กรณีมีเหตุอันควรหรือพฤติการณ์น่าสงสัย ให้สามารถเรียกอาวุธปืนนั้นพร้อมใบอนุญาตมาตรวจสอบได้ และให้นายทะเบียนท้องถิ่นมีอำนาจเก็บอาวุธปืนนั้นไว้ชั่วคราวจนกว่าเหตุการณ์ไม่สงบบางอย่างได้สิ้นสุดลงโดยมีโทษทางอาญา เพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรมหรือเป็นการควบคุมตรวจตราที่ทันทั่วถึง

3. ปัญหาอัตราโทษเรื่องการมีและใช้อาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ศึกษาขอเสนอแนะดังนี้

3.1 ปัญหาการมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียน กรณีอาวุธปืนประเภทที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ เห็นควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 72 วรรคหนึ่ง “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท” แก้ไขเป็น “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท”

ปัญหาการมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครอง กรณีเป็นอาวุธปืนประเภทที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้หรือเดิมที่เรียกว่าอาวุธปืนสำหรับใช้เฉพาะแต่ในการ เห็นควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 78

วรรคหนึ่ง “ผู้ใดทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ชื่อ มี ใช้ ตั้ง หรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 55 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปี ถึงจำคุกตลอดชีวิต” แก้ไขเป็น “ผู้ใดทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ชื่อ มี ใช้ ตั้ง หรือนำเข้าซึ่งอาวุธ ปืนเครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 55 ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต”

3.2 ปัญหาการมีอาวุธปืนซึ่งมีทะเบียนของผู้อื่น เห็นควรแก้ไขมาตรา 72 วรรคสาม “ถ้าการฝ่าฝืนตาม วรรคหนึ่งเป็นเพียงการมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย ผู้ฝ่าฝืนต้อง ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท” แก้ไขเป็น “ถ้าการ ฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นการมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย ต้อง ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท”

เอกสารอ้างอิง

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. คู่มือปฏิบัติงานอาวุธปืน พ.ศ. 2555 เล่มที่ 1

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อสาธิตศึกษาดินแดน กรมการปกครอง, 2555

วิชาญ น้อยโต. มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการมี และการใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด

ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. 2557

สราวัณ สุวรรณเสรี และอาคม ศรียาภัย. กฎหมายและคดีอาวุธปืน. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร: แสงจันทร์การพิมพ์, 2563.